

žurnál

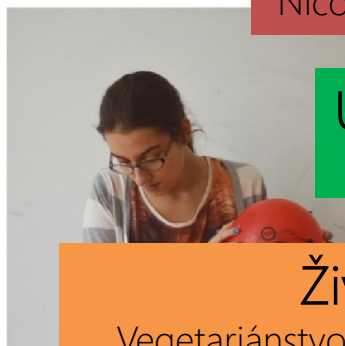
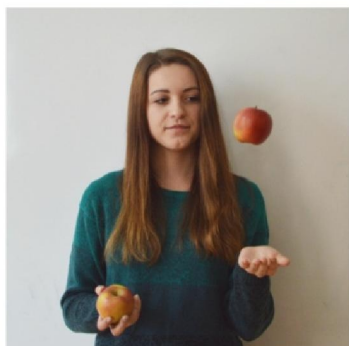

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 1 0

Občasník ~ Jún 2015
Gymnázium J. A. Raymana
www.gjar-po.sk

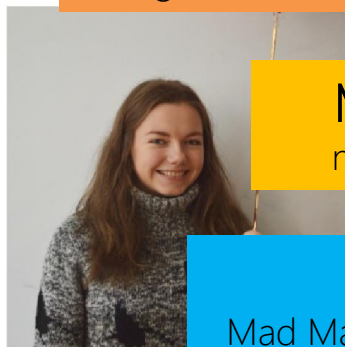
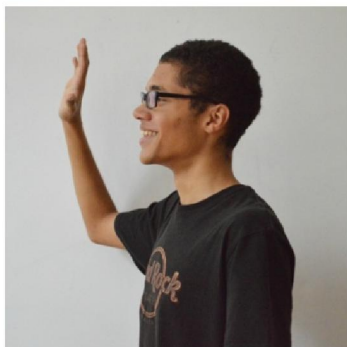
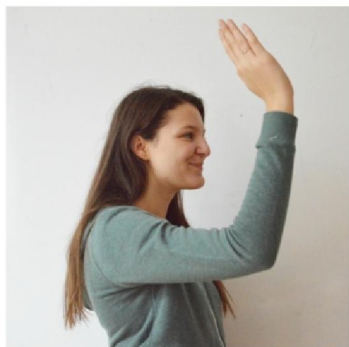

Príhovor
Nicolasa Alvareza

Umelecká
dvojstránka

Životný štýl
Vegetariánstvo & vegánstvo

Myšlienka
na zamyslenie

Recenzia
Mad Max: Fury Road

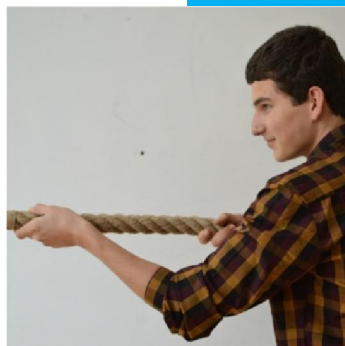
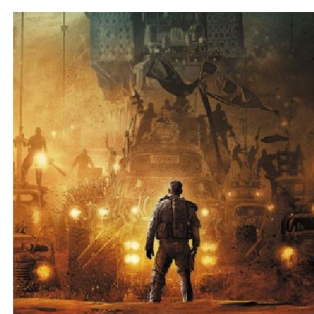
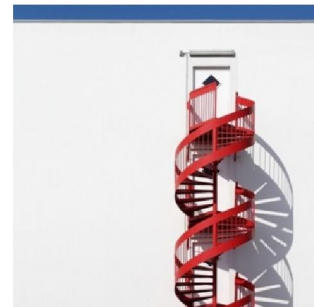

Foto obálka: Petra Hartmanová (2.C)
Spracoval: Nicolas Alvarez (VIII.OA)

Obsah

Editorál... 2
Redakcia Žurnálu... 3
Príhovor Nicolasa Alvareza ... 4
Motivačné video... 5
Vegetariáni & vegáni ... 6
Opustené zvieratká ... 8
Chvilka poézie... 10
Piccasky o Piccasovi ... 11
Myšlienka na zamyslenie... 12
Recenzia filmu Mad Max:Fury Road... 14

Pre čo najlepšie zobrazenie
Žurnálu odporúčame
zobrazenie dvoch stránok
súčasne.

~editoriál

A je to tu opäť. Obdobie písomiek, skúšania, ale aj slnka a radosti. Maturanti si vydýchli po štyroch rokoch úpornej námahy, aby sa mohli nadýchnuť pred novými výzvami.

Ostatní žiaci si užívali rôzne akcie mimo školy. Divadelné predstavenia, muzikály, exkurzie, prednášky či dokonca tanečný kurz!

Tentoraz sme to boli my, tretiaci, ktorí sa zvrátili v rytme tanga. Našu telocvičňu naplnila hudba, ktorá priam pozývala do tanca. Naučili sme sa základné kroky latinskoamerických tancov, ale aj waltz a chachu.

Emócie vyvolal aj dokumentárny film o kmeni SURI v Afrike (14.5.2015). Muzikál „Tomu ver!“ zase ukázal niečo z aktuálneho života mladých (20.5.2015).

Prvákov zabavila freestylová skupina Hands Up Crew, ktorá pri saleziánoch predviedla majstrovské triky s futbalovou loptou (18.5.2015).

Poučná a zaujímavá bola návšteva prešovskej hvezdárne, no nielen tá. Naša škola nezabudla ani na poznávanie

historických krás Slovenska, a preto sa študenti zúčastnili výletu na hrad Stakčín. Tieto didaktické dni zbehli rýchlo a my sme sa vrátili do bežného kolobehu života na GJAR.

Mimoriadne rýchlo si deň podáva ruku s tým ďalším a GJAR nezaostáva za týmto tempom ani o sekundu. Termíny len tak hvízdajú vzduchom a my si ich nestačíme zaznamenávať do diárov. Svetlo na konci tunela sa zjavuje v podobe školských výletov a blížiacich sa prázdnin. Všetci na ne už nedočkavo čakáme. Slnčné lúče vyhánajú z „brlohov“ aj najväčších domasedov, a tak sa nám mesto pekne plní ľuďmi. Poväčšine sú to usmiate tváre so zažmúrenými očami.

GJAR- kovcom sa tiež pomaly rozhostuje úsmev na perách, ale len veľmi opatrne, ešte čakajú na definitívny koniec. Akousi oficiálnou bodkou za týmto školským rokom. Po nej nastane krátky (ale hlboký) povzdych s myšlienkou, že je to tu opäť. Obdobie slnka a radosti.

Presne také leto Vám žela celá redakčná rada nášho školského ŽUR- nálu GJAR ☺

PS: V septembri ŽUR- ujeme znova!

~redakcia Žurnálu

Redakčná rada

- Veronika Hrehová (3.B)
- Karolína Garančovská (VII.OA)
- Samuel Ondrija (1.C)
- Zuzana Kaščáková (VIII.OA)
- Alžbeta Fabríciová (1.C)
- Petra Hartmanová (2.C)
- Jakub Zibura (4.D)
- Andrej Hofer (1.C)
- Natália Pániková (1.B)
- Natália Hofierková (2.B)
- Lea Belejová (VIII.OA)
- Nicolas Alvarez (VIII.OA)

Grafika, dizajn

- Nicolas Alvarez (VIII.OA)
- Andrej Hofer (1.C)

Koordinátor

- Mgr. Jana Ptáková

„GJAR-ko nikdy nebolo naše,
bolo tu však pre nás.“

Predstavoval som si, ako bude vyzeráť môj posledný deň na GJAR. Čakal som plno emócií, nešlo tu predsa o rok, dva či ani štyri, čo som bol študentom tejto školy. Posledný deň bol však... divný. Nie, necítil som smútok, nemal som dokonca ani pocit, že mi to tu bude chýbať.

Nebolo mi ľúto, že odchádzam. Vyznie to paradoxne, no nesmútil som preto, lebo mi GJAR dalo viac, než som sám čakal. Viem, že škola a všetci tí skvelí ľudia – učitelia, nepedagogickí zamestnanci a (na čas) aj žiaci – tu ostanú jeden pre druhého. To je pecka. Už chápem, že GJAR nikdy nebolo naše, bolo tu však pre nás.

Ako žiaci G8 sme tu strávili väčšinu nášho štúdia i detstva. Jeden by si pomyslel, že nám z toho všetkého už museli praskať lebečné švy. Podľa mňa je to však trochu inak. GJAR-ko nám nikdy vedomosti do hláv nelialo. Naopak, dávalo nám priestor, priestor naučiť sa viac.

Naučiť sa diskutovať a byť skeptickí. Pamätať si, že žiadna práca nie je podradná a že slušne sa pozdraviť sa oplatí aj napriek nie vždy uspokojivej spätnej väzbe. Aj keď staré zošity z matiky už neťažia naše police, rozhodne sme nezabudli na trojčlenku či výpočet pravdepodobnosti, s akou to na dnešnej skúške vyjde. Mám pocit, že napokon rozumiem tomu, čo znamená učiť sa pre život

Spomínam si na bývalých študentov, ktorí sa na GJAR vracali pochváliť sa, ako sa im po strednej darí. Napriek tomu, že tu strávili celé roky, nespoznával som ich, boli pre mňa cudzí. Myslím si, že nás čaká podobný osud a to je v poriadku, škola musí ísť ďalej a my tiež. GJAR predsa nikdy nebolo naše. Tak či onak, verím, že tu bolo celý čas pre nás.

Nicolas
Always

Motivačné video #1

Reč tela často ovplyvňuje to, ako nás vníma okolie, no predovšetkým to, ako vnímame sami seba. Psychologička Amy Cuddyová vysvetlí, ako dokáže náš postoj ovplyvniť hladinu testosterónu a kortizolu v mozgu, a aký dopad má na naše šance na úspech.

Video nájdete [TU](#),

(Pri sledovaní je možné zapnúť aj slovenské titulky.)

Vegetariáni & vegáni

Určite viacerí z vás už uvažovali, či by ste zvládli vydržať aspoň týždeň bez mäsa, možno ste to dokonca skúšali. Bolo to pre vás ťažké? Dokázali by ste sa zriecť mäsa aj živočíšnych výrobkov z etických či environmentálnych dôvodov? Čoraz viac ľudí mení svoj spôsob stravovania a uberá sa týmto smerom. Priblíženie týchto životných štýlov, ich výhody aj riziká, rozhovory s vegetariánkou i vegánom, ktorí sa rozhodli pre tieto zmeny vo svojom živote, nájdete v tomto článku.

Jedlo. Dodáva nám energiu a často aj potešenie. Nevyhnutná súčasť života, bez ktorej by sme neprežili. Nieкто je maniakom do sladkostí, iní zase milujú steaky, rebierka a ďalšie mäsové špeciality. Môžeme ich nazvať takzvanými mäsožrútmí, ktorí neprežijú bez mäsa jediný deň.

Určite každý z nás takého človeka pozná. No v dnešnej dobe je na opačnej strane čoraz viac ľudí, ktorí sú odporcami jedenia mäsa a často sú aj proti používaniu produktov zo zvierat. Túto cestu si zvolili z rôznych dôvodov, či už etických, zdravotných alebo environmentálnych. Ale podstatou je, že konzumáciu mäsa považujú za vraždu a neúctu k zvieratám. Áno, hovorím o vegetariánoch.

Vegetariánstvo je v dnešnej dobe čoraz populárnejšie a najviac sa začalo šíriť v 20. storočí.

Nie je to však len o nejedení mäsa, je to taktiež životná filozofia, ktorá ovplyvňuje život ľudí, ktorí sa rozhodli ísť touto cestou. Je otázne, ktorý životný štýl je zdravší. Niektorí lekári či vedci tvrdia, že vegetariánstvo je zdraviu prospešné, no iní zas, že v mäse sa nachádzajú veľmi dôležité a nenahraditeľné bielkoviny. Na to, čo je naozaj správne, má každý iný názor.

Podobným životným štýlom je vegánstvo, ktoré sa líši od vegetariánstva tým, že vegáni nejedia žiadne živočíšne produkty (mlieko, syry, vajcia a med). Niektorí to už môžu považovať za extrém, no pre nich to má veľkú váhu, pretože v súčasnosti prevládajú najmä nehumánne veľkochovy zvierat, ktoré zvieratá dopujú rôznymi liekmi alebo na nich testujú lieky, kozmetiku a pod. Vegánska strava výrazne znižuje riziko niektorých ochorení. Je to napríklad rakovina hrubého čreva, vysoký cholesterol, vysoký krvný tlak a iné. Musia však veľmi dbať na obsah dôležitých látok v rastlinnej potrave, čo určite nie je jednoduché. A aby sme sa nezameriavali na vegetariánstvo a vegánstvo len z teoretickej stránky, mám pre vás aj rozhovory s ľuďmi, ktorí tieto hodnoty vyznávajú.

Rozhovor s vegánom Marošom

Kedy si sa stal vegánom? Čo ťa viedlo k tejto výraznej zmene v stravovaní?

„Asi pred mesiacom. Pozeral som si dokumenty a prednášky jedného chlapa a zistil som, čo robia zvieratám. Bol som zhrozený.“

Chýba ti niekedy mäso/živočíšne výrobky? Porušuješ niekedy svoje zásady?

„Samozrejme. Najviac mi chýbajú syry, mal som ich veľmi rád. Nie, svoje zásady vždy dodržiavam.“

Čo zvyčajne mávaš v nedeľu na obed?

„Všeličo. Najčastejšie asi mám sójové mäso.“

Je ťažké byť vegánom? Súhlasia rodičia s твоjím životným štýlom?

„Keď 15 rokov ješ mäso, vajcia a mlieko, je dosť ťažké takto sa zmeniť. Áno, moja mamka je tiež vegánka.“

Prezraď nám výhody a nevýhody svojho životného štýlu.

„Tak pre mňa je to skôr nevýhoda, pretože som už dosť chudý, a tak si ešte musím dávať pozor, čo jem. Ďalšou nevýhodou je menší príjem vápnika. Ale keď si predstavím, že za ten mesiac, čo nekonзумujem tie potraviny, zomrelo o x zvierat menej, mám z toho dobrý pocit.“

Rozhovor s vegetariánkou Lucretiou

Kedy si sa stala vegetariánkou?

„Približne pred rokom. Bolo to moje predsavzatie do nového roka.“

Čo ťa viedlo k tejto výraznej zmene v stravovaní?

„Ťažko povedať. Mám veľa dôvodov, ale asi najhlavnejším je to, že vždy, keď som jedla mäso, mala som z toho fyzicky aj psychicky zlý pocit.“

Chýba ti niekedy mäso?

„Stále. Každý deň. Hlavne ma láka jeho vôňa.“

Porušuješ niekedy svoje zásady?

„Nie. No, vlastne pred pár mesiacmi som mala trochu tuniaka z Talianska. To bol zatiaľ môj jediný prehrešok.“

Čo zvyčajne mávaš v nedeľu na obed?

„To, čo všetky ostatné dni? Jedlo?(smiech). V nedeľu nemávam nič výnimočné. Jem to, čo obvyčajne.“

Rada variš vegetariánske jedlá?

„Áno. Niekedy si rada niečo navarím. doma jeme a varíme len z biopotravin.“

Tým, že nejješ mäso, nemáš viac chuť doplniť si energiu sladkosťami?

„Vôbec. Sladkosti mi nechýbajú. Raz za čas si dám vegánsku čokoládu alebo orechy.“

Prezraď nám výhody a nevýhody svojho životného štýlu.

„Ráno sa mi oveľa ľahšie vstáva, pretože telo spotrebuje veľa energie na strávenie živočíšnych vecí. Pravdaže, tú energiu treba nahradiť rastlinnou potravou. A čo ešte dodať? Cítim sa jednoducho dobre. Nevýhodou je hlavne to, že keď žiješ na Slovensku, si vegetarián a ideš do reštaurácie, je tam veľmi chabá ponuka vegetariánskych jedál.“

Je ťažké byť vegetariánkou?

„Nie. Odkedy ňou som, mám oveľa pestrejšiu stravu, zistila som, koľko iných rôznorodých potravín okrem mäsa existuje.“

Súhlasia rodičia s твоjím životným štýlom?

„Áno. Oboch rodičov som presvedčila na vegetariánsky životný štýl. Často chodím s mamkou na prednášky o zdravej výžive, kde som sa dozvedela množstvo informácií o zdravších spôsoboch stravovania.“

Na 40 ároch pôdy možno vypestovať okolo 9000 kilogramov zemiakov. Na porovnanie sa na 40 ároch pôdy dá vychovať sotva 75 kíl bravčového mäsa.

Možno usúdiť, že vegetariánsky spôsob stravovania nasýti väčší počet ľudí, ako mäsitá strava.

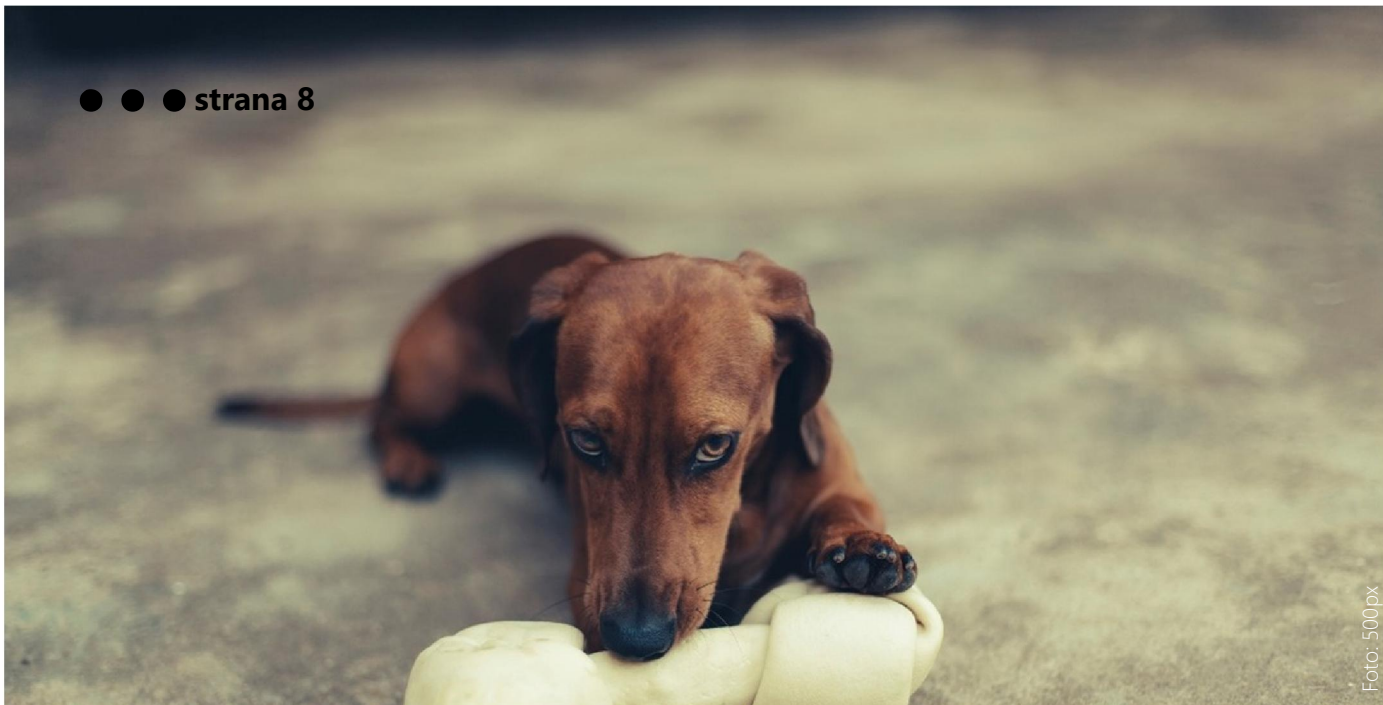

Foto: 500px

Opustené zvieratká

Útulok na Bajkalskej ulici sa deň čo deň stará o opustené psíky a mačičky.

Až keď som tam prvýkrát prišla a videla to, pochopila som, čo znamená pomáhať nevinným tvorom. Ľudia, ktorí ho vedú, sa o zvieratá starajú s veľkou láskou a hlavne kvôli tomu sa podarilo nájsť väčšine stratených štvornohých priateľov nový domov. No niekedy sa stane, že zvieratkám z útulku sa nepodarí nájsť domov tak skoro. A takýmito prípadmi sú aj tieto psíky:

MERLIN

Naozajstný športovec, svaly má jednoducho všade. Na cvičisku je veľmi aktívny, ale aj poslušný. Je to dobrák od kostí, aj keď sem-tam neposedí na zadku. Skáče po všetkom, čo sa hýbe rýchlejšie ako on. Jeho najväčšou záľubou sú vlaky a loptičky. Loptička je pre neho všetkým. Keď ju zbadá, všetko ostatné je druhoradé.

TRIO

Aj keď je už starý a pomalý, cení si každú dobrú dušu. V útulku je už viac ako rok a stále čaká, že sa niekto ozve. Nechodí veľa, ale aj za ten krátky čas, čo strávi vonku si dokonale užíva život. Je smutné, keď celý deň trávi v klietke. Napriek tomu je stále plný nádeje, že mu niekto dá domov.

DUNČO

Je to taký pohodový psík, vie byť pokojný a zároveň aj najväčšie šidlo na svete. Má premenlivú náladu. Niekedy je plný energie, inokedy vážny alebo tichý. Poslúcha a miluje piškóty. S inými psami nemá problémy. Naopak, rád sa s nimi zahrá. Takisto zbožňuje ľudí a deti.

MAJO

Majo je asi to najväčšie „mojkadlo“ na svete. Svojimi očami dokáže kohokoľvek presvedčiť o svojej dobráckej povahe. Je to naozaj výnimočný pes. Dôkazom toho je, že tento pes sa vie skutočne smiať. Je to poslušný psík, na ktorého sa naozaj nedá hnevať.

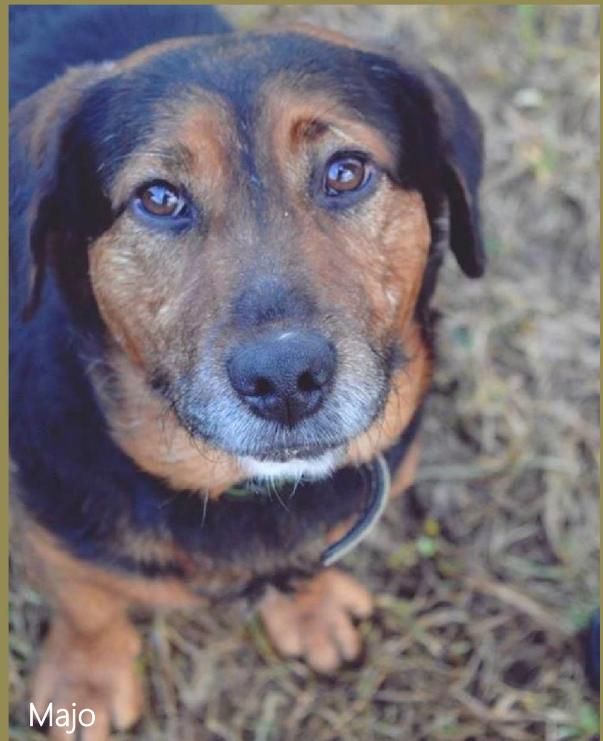
Každý z nich si zaslúži dobrý život, lásku a pochopenie. A to im môžeme dať práve my. Heslo „Nekupuj, ale adoptuj!“ má veľkú silu.

A keď si už nemôžeš vziať psíka natrvalo, zober ho aspoň do dočasnej opatery alebo tak, ako veľa dobrovoľníkov príd kedykoľvek tráviť čas s chlpmi.

Pretože oni si to zaslúžia!

Trio

Majo

Dunčo

Merlin

Dajte šancu psíkom, ktorí túžia po novom domove!

Nájdete nás:

Karanténna stanica, areál vet. nemocnice Dúbrava

Bajkalská 28, Prešov

V časocho:

Po-Pia: Od 14:30 do 17:00

So, Ne, Sviatok: Od 9:30 do 12:00

Občianske združenie
Prešovskí havkáči

Antona Prídavku 30
080 01 Prešov
IČO: 42231833
presovskihavkaci@gmail.com
tel. 0948 015 944
číslo účtu: 2921861218/1100

P O M O C
O P U S T E N Ý M
Z V I E R A T Á M

aktuálna ponuka psíkov na adopciu na [f](#) Prešovskí havkáči

Chvilka poézie

so študentom GJAR

DÁVNO

na škoricovej pene leží žena

stačí štart; úsmev;
ďakujem pekne

chodníky nahradili cesty
z marhuľového
sadu

a vraj sa nedá vymyslieť
perpetuum mobile

hoci básnici nežijú pre slová;
ale pre ich slovo niekto musí
žiť

SVETOM

ak sa nezavesíš na nové
začiatky, bude to bolieť
zrejme už nikdy
nepovieš nie
a
oheň vstane z popola

Hirošima sa zopakuje a vdýchne
ti do tváre prach

poslúchneš, odídeš, zhoríš?

zatváraš oči a počuješ
ako ti plačú pľúca

už nestihneš odletieť do Belize
a uvariť si teplý čaj
ako námorník

bez plytkých morí ide všetko o čosi
ťažšie

XXX

v nebi už zavreli všetky okná
stačilo málo, aby prišla zima

stromy boli nahé, plaché a uzimené
všetky cesty viedli k milovaniu
a milovanie bolo čoraz smiešnejšie

doteraz sa letu nikdy nedarilo
možno, keď vybuchol Černobyl
a zajal všetky harfy
do ktorých som mal zapletené prsty
zmenila sa nálada všedných zimných
dní

nestávalo sa však často
aby som sa mýlil

Dobrý deň, človek!

Volám sa Samuel Ondrija, mám šesťnásť rokov a narodil som sa v znamení barana. Milujem teplé počasie a šport, geografiu a taliansku kuchyňu, Mníchov a čokoládu Margot. Píšem notoricky (ne)známym spôsobom – voľným veršom; žiaden rým, len myšlienky, inšpirácie a múzy môjho študentského života.

Stáva sa, že sa mi v literárnych súťažiach pošťastí a získam krásne umiestnenia. Dosiaľ ich bolo devätnásť, z toho 8 prvých miest, 8 druhých a 3 tretie miesta. Občas napíšem aj nejakú tú poviedku, ale je ich oveľa menej. A je to vždy poézia v próze, takže pozor! V tomto roku som si pripísal aj tretie miesto na celoslovenskej súťaži v písaní nemeckých poviedok; ale o tom potom.

Piccasky o Piccasovi

○
Traduje sa, že začal skôr maľovať ako rozprávať.

○
K jeho prvým slovám patrilo slovo „piz“, čo je skratka španielskeho „lápiz“ (ceruzka).

○
Vo veku 9 rokov vytvoril svoju prvú maľbu *Le Picador*.

○
Nebol veľmi bystrým študentom, na matematike iba kopíroval tvar číslíc, ale matematický problém mu bol vedľajší.

○
Jeho vášňou boli býky a holuby, ktoré mu boli námetom po celý život.

○
V jeho dielach nachádzame nielen prvky kubizmu, ale aj surrealizmu, expresionizmu, neoklasicizmu, realizmu i abstrakcie.

○
V dvadsiatich rokoch sa Pablo rozhodol používať dievčenské meno svojej matky – Picasso. Podľa jednej teórie bol dôvodom narušený vzťah s otcom, podľa inej sa mu toto meno spájalo s názvom „pikador“, čo súviselo s býčimi zápasmi, ktoré veľmi miloval.

○
Jeho tvorbu do značnej miery ovplyvnili ženy, mal štyri deti s tromi rôznymi ženami. Bol dvakrát ženatý a mal veľa mileniiek. Po jeho smrti dve z nich spáchali samovraždu.

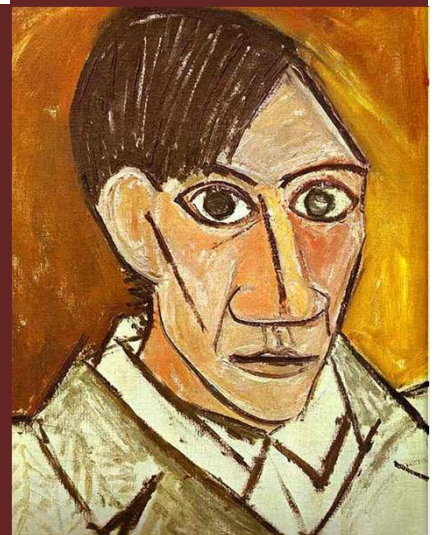
○
Vytvoril viac ako 15 000 obrazov a vyše 660 sôch.

○
Picasso bol nielen maliar, ale aj sochár, kresliar, litograf, rytec, javiskový návrhár, ilustrátor, tlačiar, keramikár, grafik a tvorca plagátov.

„Moja matka mi raz povedala: „Ak sa staneš vojakom, bude z teba generál. Ak sa staneš mníchom, skončíš ako pápež.“ Ale ja som sa stal maliarom a je zo mňa Picasso.“

(Le picardo-vľavo; Autoportrét-vpravo)

„Každý z nás by chcel nejaké čarovné riešenie pre svoje
~šialený

EL GOH
PHOTOBEAR.COM

problémy, ale všetci odmietame veriť v kúzla a mágiu.”

Klobučník

:mad max fury road

recenzia filmu

„Ako sa svet rúcal, bolo stále ťažšie rozlíšiť, kto je šialenejší. Ja... alebo všetci ostatní.“

Jeden z najočakávanejších filmových trhákov tohto roku konečne dorazil do kín. Je to doslova kinematografická udalosť, ktorú si rozhodne netreba nechať ujsť. Gényus George Miller oživil hrdinu svojej predošlej trilógie v nadupanom akčnom filme a dal do toho všetko, čo sa na poriadny blockbuster patrí; metalovú hudbu, silné a bláznivo vyzerajúce autá, piesočnú búrku, bandu šíalených chlapov, zohaveného diktátora, krásne ženy, gitaru šlahajúcu plamene a v neposlednom rade aj pás cudnosti.

Hlavného hrdinu Maxa Rockatanskeho, utekajúceho pred vlastnou minulosťou cez nehostinnú púšť, viac nestvárňuje Mel Gibson. Pôvodne bola rola ústrednej postavy ponúknutá Heathovi Ledgerovi, no po jeho smrti v roku 2008 sa príležitosť presunula k Tomovi Hardyemu, známemu napríklad z posledného Batmana, kde si zahral úlohu teroristu Banea. Samotný Max v celom filme prehodí sotva desať viet, čo v praxi znamená, že každý toho narozpráva viac, ako on, no Hardyho chrapák tejto snímke vôbec nechýba.

Divák si rozhodne mohol popásť oči aj na ženskom obsadení. Jednoruká imperátorka Furiosa sa nám objavuje v podaní Charlize Theron. Rosie Huntington-Whiteley, Courtney Eaton, Riley Keough a Abbey Lee zasa na prvý pohľad jemné ženy, či skôr majetok, obávaného diktátora Immortana Joea, ktorého stvárnil Hugh Keays-Byrne. Zaujímavosťou je, že práve tento herec si už v sérii Mad Max raz zahral, a to konkrétne zloducha Toecuttera.

Postapokalyptický svet chaosu, bláznov a rozpadnutej spoločnosti sa Millerovi z 80% podarilo stvárniť skutočnými filmovými efektmi, kaskadérmí a explóziami. Do chýbajúcich 20% spadá zrejme len nejaký ten skok z cisterny uháňajúcej minimálne 140 km/h a väčšina scén z piesočnej búrky. Za toto má u mňa rozhodne palec hore, pretože, ak si to porovnáme s posledným Hobitom, Peter Jackson rozhodne netuší, ako by mali vyzeráť šikovné efekty. Nie všetko musí teda nutne ísť cez CGI.

Výborné spracovanie potvrdzuje vlna pozitívnych recenzií všade na internete či vysoké hodnotenie od Rotten Tomatoes alebo ČSFD. *Mad Max: Fury Road* je nesporná dokonalosť v každom ohľade. Netreba zabudnúť ani na skvelý soundtrack z dielne Toma Holkenborga aka Junkie XL, rozhodne ho odporúčam napočúvať.

To be continued...

...The next school year.

„Bude pokračovať na budúci školský rok.“